

The 1st
MBUREC
National Conference 2018

“Discipline, Harmony and Service toward
Sustainable Development of Society”

Mahamakut Buddhist University
Roi Et Campus, Roi Et, Thailand

รวมบทความและบทคัดย่อ
Abstract & Proceeding

August 25th, 2018

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1

“ระเบียบ สามัคคี บำเพ็ญประโยชน์เพื่อพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”

ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

สถาบันเจ้าภาพร่วม
Co-Hosts

รายงานการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1
“ระเบียบ สามัคคี บำเพ็ญประโยชน์เพื่อพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”

The 1st MBUREC National Conference 2018

“Discipline, Harmony and Service toward Sustainable Development of Society”

รวมบทความและบทคัดย่อ (Abstract & Proceeding)

ที่ปรึกษา

พระธรรมฐิติญาณ	ปฐมาจารย์ผู้ก่อตั้ง
พระราชปริยัติวิมล, ดร.	ที่ปรึกษารองอธิการบดี
พระราชบัณฑิต	อธิการบดี
พระครูกิตติวราทร, ดร.	รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บรรณาธิการ : ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ดร.บรรจง ลาวะลี, พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชันโท, ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี

พิมพ์ครั้งที่ : 1

จำนวน : 200 เล่ม

ราคา : 380 บาท

จัดพิมพ์โดย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ถ.เลียงเมือง ต.ดงลาน อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000
โทร. 0-4351-8364, 0-4351-6076 โทรสาร 0-4351-4618
E-mail: nc.mburec@gmail.com www.rec.mbu.ac.th

พิมพ์ที่ : หจก. โรงพิมพ์คลังน่านาวิทยา
เลขที่ 232/199 หมู่ 6 ถ.ศรีจันทร์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
โทร. 043-466444, 081-7174207
E-mail : Klungpress@hotmail.com
www.klungnana.com

การวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์ธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset
เพื่อประยุกต์ใช้กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

Analysis of the Contents in the Song Sai Mai Dhamma's applied dhamma Book,
according to the Growth Mindset Concept, for the Application of Mentoring
Activity in the Development of the study of Undergraduate Students'
Learning Potential

กุสุมา สุ่มมาตรี¹

Kusuma Soommat

ภาณุวัฒน์ กิจเกษาเจริญ²

Panuwat Kitkasachareon

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ.2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือชุดสงฆ์ธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อประยุกต์ในกิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาตรีโดยมีวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์เนื้อหา และคัดเลือกตัวบทที่ใช้ศึกษาแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่าหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์ธรรมะมีกลวิธีการประพันธ์ 2 กลวิธี คือ กลวิธีทางภาษา และกลวิธีการเล่าเรื่อง ด้านบทบาทหน้าที่ของตัวบท ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday) มี 3 ด้าน คือ หน้าที่ด้านสื่อความคิดหน้าที่ด้านปฏิสัมพันธ์หน้าที่ด้านตัวบท และด้านเนื้อหาตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้มี 3 ด้าน คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณทักษะทางสังคม และทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ความขัดแย้ง

คำสำคัญ : 1. การวิเคราะห์เนื้อหา 2. หนังสือธรรมะประยุกต์ 3. แนวคิด Growth Mindset
4. การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ABSTRACT

This research article aims at analyzing the contents in the Song Sai Mai Dhamma's Applied dhamma book by using the growth mindset concept, to apply for mentoring Undergraduate. This article is a qualitative research through textual analysis and purposive sampling. The research founded that writing technique wotechniques: 1) language technique and 2) narrative technique. According to Halliday's concept, there are three functions : 1) ideational met function 2) interpersonal meta function and 3) textual met function. For the content analysis on Growth Mindset Concept to enhance three aspects of learning potential, it consist of 1) critical thinking skills 2) social skills 3) communication skills in conflict situations

Keywords : 1. Contents Analysis 2. Applied Dhamma Book 3. Growth Mindset Concept 4. The Development of learning potential

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรระดับปริญญาตรี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตหลากหลายด้าน เช่น ด้านวิชาการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อีกทั้งกิจกรรมดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพหลักสูตรระดับปริญญาตรี องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา แต่รูปแบบกิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษายังขาดการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้ทฤษฎีที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของปัญหารูปแบบกิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษา ระดับปริญญาตรี โดยวิเคราะห์เนื้อหากิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญหาของผู้เรียนที่ขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และขั้นตอนเริ่มต้นของโครงการวิจัย “รูปแบบกิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามแนวคิด Growth Mindset” คือ การวิเคราะห์เนื้อหากิจกรรมลดเวลาดู เพิ่มเวลาอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้หนังสือธรรมประยุกต์ ชุดสังฆมัยธรรมะเป็นตัวบท (Text) ในการวิจัย เพราะหนังสือธรรมะเป็นหนังสือที่เยาวชน ผู้เรียนระดับปริญญาตรีมีความสนใจน้อย ดังที่ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2558, หน้า 15) กล่าวว่า “อายุมีผลต่อการการตัดสินใจอ่านและซื้อหนังสือแต่ละประเภท เช่น หากอายุน้อยกว่า 20 ปี จะอ่านและซื้อหนังสือการ์ตูนและนิยายภาพมากกว่าช่วงวัยอื่น ขณะที่ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี จะอ่านและซื้อหนังสือธรรมะและศาสนา” อีกทั้ง หนังสือธรรมะประยุกต์เป็นการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ประสบการณ์อ้อม (indirect experience) ซึ่งมีความเหมาะสมในการประยุกต์ใช้ธรรมะเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยสอดคล้องกับรูปแบบการใช้สื่อในการรับสารธรรมะที่เปลี่ยนแปลง ดังที่ กาญจนา แก้วเทพ

(2554, หน้า 73) กล่าวว่า “รูปแบบการมีประสบการณ์กับศาสนา (religious experience)” ได้เปลี่ยนรูปแบบจากการมีประสบการณ์ตรง (direct experience) เช่น การไปฟังเทศน์ที่วัด มาเป็นการมีประสบการณ์ศาสนาผ่านสื่อ (mediated religious) เช่น การอ่านหนังสือธรรมะ การฟังเทศน์ผ่านรายการโทรทัศน์

จากข้างต้น ผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่าปัญหาความสนใจการอ่านหนังสือธรรมะเป็นงานอดิเรกของเยาวชน ผู้เรียนระดับปริญญาตรีเพราะหนังสือธรรมะเป็นงานเขียนกึ่งวิชาการที่มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระเป็นหลัก แต่ความน่าสนใจที่ดึงดูดใจด้วยความเพลิดเพลินเป็นคุณลักษณะรอง และหนังสือธรรมะจัดรูปแบบงานเขียนที่มีลักษณะเฉพาะ ดังที่ รีนฤทัย สัจจพันธ์ (2544, หน้า 34) กล่าวว่า “หนังสือธรรมะ เป็นสารคดีที่มีเนื้อหาสำคัญและให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา การเขียนสารคดีผู้เขียนมีรูปแบบการเขียนที่ดึงดูดความสนใจ ตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่อง บทนำ เนื้อหาถึงตอนจบ” เป็นที่น่าสังเกตว่าการให้คำจำกัดความหนังสือธรรมะมีการขยายความในด้านรูปแบบการเขียนที่น่าสนใจ และการขยายความนั้นด้านดึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้วิจัยมีเห็นความสำคัญ เช่น ภาษาภาพ (visual language) โดยภาษาภาพ หรือภาพประกอบเป็นองค์ประกอบของการคัดเลือกตัวบท (Text) ในการวิจัยครั้งนี้

กล่าวได้ว่า ในขั้นตอนของการทบทวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยตระหนักถึงการขยายกรอบความคิดประเด็นความน่าสนใจของหนังสือธรรมะ แม้ว่าแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือธรรมะ หนังสือธรรมะประยุกต์ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาภาพ (visual language) หรือภาพประกอบ กล่าวคือ การขยายกรอบความคิดของผู้วิจัย หรือชุดความคิด (mindset) แตกต่างไปจากเดิม โดย Dweck กล่าวถึง ชุดความคิด (mindset) ไว้ว่า “แนวความคิดหรือกลุ่มความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและบุคคลนั้นจะแสดงออกในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น โดยชุดความคิดมีอิทธิพลมาจากความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ ความรู้ และประสบการณ์เดิมของบุคคลนั้น ชุดความคิดมี 2 ลักษณะ คือ 1) ชุดความคิดจำกัด (fixed mindset) บุคคลที่มีชุดความคิดจำกัด บุคคลกลุ่มนี้จะมีแนวคิดว่า มนุษย์มีคุณสมบัติพื้นฐาน เช่น ความฉลาด ความสามารถที่ติดตัวมา มีลักษณะคงที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ และ 2) ชุดความคิดเติบโต (growth mindset) บุคคลที่มีชุดความคิดเติบโตจะมีแนวคิดว่ามนุษย์มีคุณสมบัติทุกด้านเปลี่ยนแปลงได้จากความพยายามและการมีประสบการณ์ที่มากขึ้น เช่น ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม ความรู้ สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสภาพแวดล้อมและสังคม”(Dweck, 2006 อ้างถึงใน มิลินทรา กวินกมลโรจน์, 2557, หน้า 5)

กล่าวโดยสรุป ชุดความคิด (mindset) เป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีชุดความคิดเติบโต (growth mindset) ก็มีแนวโน้มศักยภาพการเรียนรู้สูง ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และตามแนวคิด growth

mindset นั้น รูปแบบการอ่านอย่างวิจารณ์ญาณโดยใช้หนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาชุดความคิด (mindset) ของผู้เรียน

2. คำถามการวิจัย

- 2.1 หนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะมีกลวิธีการประพันธ์อย่างไร
- 2.2 หนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะมีบทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday, 1994) อย่างไร
- 2.3 หนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะมีเนื้อหาตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 3.1 เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์ในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะ
- 3.2 เพื่อวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday, 1994) ในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะ
- 3.3 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 4.1 ทำให้ทราบกลวิธีการประพันธ์ในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะ
- 4.2 ทำให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday, 1994) ในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะ
- 4.3 ทำให้เกิดองค์ความรู้ด้านเนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์มัธยมธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

5. วิธีดำเนินการวิจัย

- 5.1 ศึกษาและคัดเลือกหนังสือธรรมประยุกต์ที่เป็นชุด (series) มีภาพประกอบหนังสือและมีการจัดพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2555
- 5.2 ศึกษาและคัดเลือกหนังสือธรรมประยุกต์ที่มีเลข ISBN
- 5.3 ผลการคัดเลือกหนังสือธรรมประยุกต์ดังข้อ 5.1 และ 5.2 มีหนังสือที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 5 เล่ม ได้แก่ 1) สงฆ์มัธยมธรรมะ ธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ 2) สงฆ์มัธยมธรรมะ ฉบับความปกติ 3) สงฆ์มัธยมธรรมะ ฉบับรู้ทุกอย่าง ยกเว้นตัวเอง 4) สงฆ์มัธยมธรรมะพุทธทาสฉบับพูดให้น้อยนั่นแหละดี 5) ไม่ลืมไหม้? ว่าเกิดมาทำไม

5.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการวิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์ของหนังสือ
ธรรมะประยุกต์ บทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday, 1994) และ
แนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

5.5 นำกรอบแนวคิดทั้ง 3 กรอบแนวคิดมาวิเคราะห์ข้อมูลตัวบทหนังสือธรรมะประยุกต์ชุด
สงฆ์สมัยธรรมะ

5.6 สรุปผลการวิจัย

5.7 เรียบเรียงและอภิปรายผลแบบพรรณนาวิเคราะห์

6. ผลการวิจัย

6.1 กลวิธีการประพันธ์

กลวิธีการประพันธ์ในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์สมัยธรรมะมี 2 กลวิธี คือ กลวิธีทาง
ภาษาและกลวิธีการเล่าเรื่อง

6.1.1 กลวิธีทางภาษา

กลวิธีทางภาษาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์สมัยธรรมะมี 4 กลวิธี คือการใช้อุป
ลักษณ์ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์การใช้รูปภาษาที่ใช้อ้างอิงการใช้ประโยคบอกเล่าแสดงความสัมพันธ์
แบบเหตุผลดังนี้

1) การใช้อุปลักษณ์ (metaphorical expression) หมายถึง การนำสิ่งที่มีคุณสมบัติ
ร่วมกันมาเปรียบเทียบกัน เพื่อสื่อความหมายในการเปลี่ยนมุมมองในการทำความเข้าใจสารนั้นๆ และในตัว
บทหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์สมัยธรรมะมีการใช้อุปลักษณ์ ดังนี้ธรรมะ คือ ธรรมชาติ จิตใจ คือ
แหล่งน้ำ ชีวิต คือ สิ่งที่ไม่คงทน ชีวิต คือ แสงเทียน/แสงตะเกียง ชีวิต คือ ต้นไม้ ดังตัวอย่าง

“หนุติการทำการเข้าใจความจริงทั้งเรื่องดีและไม่ดีที่เกิดขึ้น น่าจะดีกว่าการพยายาม
เฝ้ารอให้เราเจอแต่เรื่องดีๆ ที่ชอบฟ้าสอนให้หนุติเข้าใจว่าชีวิตที่เจอแต่เรื่องดีๆไม่มีอยู่จริงหรือจะ
เหมือนหากที่เจอเฝ้ารอให้ต้นไม้ที่ปลุกออกแต่ผลดีๆทั้งต้น ไม่ให้ออกผลที่ไม่ดีเลย มันไม่มีทางที่จะ
เกิดขึ้นได้จริงใช้ไหมคะที่เจอ” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง, 2560, หน้า 49-50)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ต้นไม้สื่อความเชื่อมโยงเปรียบกับชีวิต โดยต้นไม้ก็ไม่มีผลที่มี
คุณภาพสูงเท่านั้น แต่ต้นไม้ที่ทั้งคุณภาพปานกลางคุณภาพต่ำ เช่นเดียวกับชีวิตมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับ
เรื่องที่ดี และเรื่องไม่ดี

2) การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ (rhetorical question)

การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ (rhetorical question) หมายถึง คำถามที่ไม่ต้องการ
คำตอบ แต่ผู้ส่งสารมีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารคิดหาคำตอบ และผู้ส่งสารก็คาดหวังให้ผู้อ่านตอบ
คำถามดังกล่าวให้ตรงกับที่ผู้ส่งสารต้องการ ดังตัวอย่าง

“คุณคิดว่า คุณกำลังทำให้ศาสนาพุทธเจริญขึ้นหรือเสื่อมลงกัน?” (ชัยพัฒน์ ทองคำ
บรรจง ข. 2559, หน้า 152)

“มีไหมครับ คนที่อยากไม่สบายใจ

มีไหมครับ คนที่อยากกังวลใจ

มีไหมครับ คนที่อยากเป็นทุกข์ใจ

ผมว่าไม่มีหรอก ไซ้ไหมครับ” (ชัยพัฒน์ ทองคำบรรจง, 2560, หน้า 6)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ของผู้กล่าวนำเรื่อง ผู้เล่าเรื่องเพื่อ
สร้างแรงจูงใจให้ผู้รับสารคิดหาคำตอบประเด็นที่ผู้ส่งสารนำเสนอ และเพื่อเชื่อมโยงประเด็นดังกล่าว
ไปยังเนื้อหาลำดับถัดไป

3) การใช้รูปภาษาที่ใช้อ้างถึง (referring expression)

การใช้รูปภาษาที่ใช้อ้างถึง (referring expression) หมายถึง การใช้รูปคำศัพท์ที่สื่อ
ความหมายเฉพาะด้านความเชื่อ วัฒนธรรมทางพุทธศาสนา ซึ่งผู้รับสารต้องมีความรู้ ความเข้าใจใน
ลักษณะเฉพาะดังกล่าว เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับชาติภพ ดวงจิต วัฒนธรรมทางพุทธศาสนา เช่น
ดอกบัว เป็นดอกไม้ที่เป็นสัญลักษณ์ของการบูชาในพุทธศาสนา ทั้งนี้ บุคคลที่ดำรงอยู่ในสังคมโดย่อม
เข้าใจการใช้รูปภาษาที่ใช้อ้างถึง (referring expression) ในวัฒนธรรมนั้น ดังที่ ญัฐพร พานโพธิ์ทอง
(2556, หน้า 85) กล่าวว่า “เมื่อเรากล่าวถึงถ้อยคำที่มีรูปภาษาอ้างถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ย่อมเชื่อว่าสิ่งนั้นมี
อยู่” ซึ่งในตัวตนที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับดวงจิต ดังตัวอย่าง

“ไม่แน่ใจว่านานแค่ไหน ไม่แน่ใจว่าเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อไหร่ ที่พวกเราสามดวงจิตได้มา
นั่งอยู่ที่โต๊ะกลมนี้ พวกเราต่างเฝ้ามองลงไปดวงแก้วที่ตั้งอยู่ตรงหน้า” (ชัยพัฒน์ ทองคำบรรจง ข,
2559, หน้า 30)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครในเรื่องเป็นดวงจิตสามดวงจิตที่สนทนาถึงชีวิตก่อนที่จะ
เสียชีวิตว่าชีวิตมีที่มาอย่างไร และหลังจากเสียชีวิตแล้วดวงจิตกลับไปเกิดใหม่เป็นอะไร

4) การใช้ประโยคบอกเล่าแสดงความสัมพันธ์แบบเหตุผล

การใช้ประโยคบอกเล่าแสดงความสัมพันธ์แบบเหตุผลเป็นกลวิธีทางภาษาที่ใช้สื่อ
ความคิดด้านการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามที่ผู้ส่งสารนำเสนอ โดยประสมเหตุผล
ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่สื่อความหมายเหตุ และส่วนที่สื่อความหมายผล คำเชื่อมที่ใช้ใน
ประโยคแสดงเหตุผล เช่นคำว่า ดังนั้น จน ย่อม ดังตัวอย่าง

“หลังจากที่เราคิดปรุงแต่ง จนอารมณ์ต่างๆ เกิดขึ้น ไม่นานอารมณ์ที่เกิดขึ้น ย่อม
ค่อยๆดับไปเป็นธรรมดา พอคิดปรุงแต่งขึ้นอีก ก็เกิดอารมณ์ใหม่ขึ้นมา เปรียบดั่งการโยนหินลงน้ำ
ย่อมเกิดคลื่นเป็นวงแต่ไม่นานผิวของน้ำ ก็จะกลับมาเรียบดังเดิม พอหินก้อนใหม่ถูกโยนลงไป ก็ย่อม
เกิดคลื่นน้ำขึ้นใหม่ แล้วก็จะค่อยๆดับหายไปอีกเป็นธรรมดา ดังนั้น ทุกครั้งที่เกิดอารมณ์ขึ้นภายในใจ

จงอย่าว่ากำลังเกิด แต่ให้มองว่ากำลังดับ หากมองเช่นนี้ ใจของเราก็จะคลายความยึดมั่นถือมั่น ว่า
อารมณ์นั้นคือ สิ่งที่กำลังมี กำลังเกิด และกำลังเป็น” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง, 2555, หน้า 128)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นที่น่าสังเกตว่ามีคำบ่งชี้เพื่อบ่งชี้การเชื่อมโยงแสดง
ความสัมพันธ์ของเวลา เช่น หลังจาก เพื่อสื่อความหมายลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อนหลัง

6.1.2 กลวิธีการเล่าเรื่อง

กลวิธีการเล่าเรื่องในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสังขยัมยธรรมะผู้วิจัยวิเคราะห์การเล่า
เรื่องตามแนวคิดของ Kintsch (อ้างถึงใน สมทรง บุรุษพัฒน์, หน้า 44) ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ ตอน
(Episodes) ที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งแต่ละตอนประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1) การนำเรื่อง(Exposition) เป็นการอธิบายความเป็นมาของเรื่อง แนะนำตัวละคร
หรือสถานที่

1.1) การนำเรื่องโดยใช้ผู้กล่าวนำเรื่องที่ไม่ระบุชื่อ

การนำเรื่องโดยใช้ผู้กล่าวนำเรื่องที่ไม่ระบุชื่อ หมายถึง การกล่าวนำเรื่องโดยไม่ได้
แนะนำชื่อของผู้กล่าวนำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้กล่าวนำเรื่องส่วนใหญ่ใช้ประโยคคำถาม ดังตัวอย่าง
“เหนื่อยไหมกับชีวิตที่มีแต่ปัญหา คนเราสมัยนี้มีปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้น เก็บสะสมจนกลายเป็น
ความทุกข์ที่ตามมา” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง ข, 2559, หน้า 7)

1.2) การนำเรื่องโดยใช้ผู้กล่าวนำเรื่องที่ระบุชื่อ

การนำเรื่องโดยใช้ผู้กล่าวนำเรื่องที่ระบุชื่อ หมายถึง การกล่าวนำเรื่องโดยระบุ
แนะนำชื่อของผู้กล่าวนำ และมีคำอธิบายลักษณะพฤติกรรมของตัวละคร เช่น วิธีการทำบุญของขอบ
ฟ้า ดังตัวอย่าง

“นี่คือ ขอบฟ้า ครับ

ขอบฟ้าเป็นใครนะเธอ? เขาเป็นคนรุ่นใหม่ ที่ชอบทำบุญครับ ตื่นเข้ามาตักบาตร
ได้ทุกวัน นำสังฆทานไปถวายตามวัดต่างๆ เรียกว่า มีวัดมีพระที่ไหนไปหมด” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง,
2555, หน้า 7-9)

2) ความยุ่งยาก (Complication) เป็นเหตุการณ์หรือการกระทำที่น่าตื่นเต้น
น่าสนใจโดยเหตุการณ์ในเรื่องทำให้ตัวละครประสบปัญหา และการประสบปัญหาของตัวละคร ทำให้
ผู้รับสารได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาของตัวละคร ดังตัวอย่าง

“เอ๊ยด โครม!!! เกิดอุบัติเหตุขึ้นขณะบอสและภรรยาจากงานเลี้ยง ภรรยาของ
บอสเสียชีวิต

ไม่นะ ม้าย ฉันทจะอยู่ได้อย่างไร เมื่อไม่มีเธอ

บอสตื่นอีกครั้งที่โรงพยาบาล การพลัดพรากครั้งแรกเริ่มต้นขึ้น เขาได้เริ่มเรียนรู้
ความทุกข์ ความเจ็บปวดที่จิตใจ เจ็บเพราะยึดติดมากจนยากจะทนไหว” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง ก,
2559, หน้า 56-57)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวละครที่บอสนประสบอุบัติเหตุ และภรรยาของเขาเสียชีวิต แต่บอสเป็นตัวละครที่ไม่ได้แก้ปัญหาก็เกิดขึ้น เพราะยึดติดความสุขที่เคยมี จนไม่สามารถยอมรับ ความสูญเสียดังกล่าว

เป็นที่น่าสังเกตว่า กลวิธีการเล่าเรื่องประเด็นความยุ่งยากหรือความขัดแย้งในเรื่อง ผู้ส่งสารหรือผู้ประพันธ์มีวิธีการเล่าเรื่องแทรกของตัวละครย่อย โดยให้ขอบฟ้าเป็นผู้เล่าเรื่อง และขอบฟ้าก็ใช้คำเรียกญาติ คำว่าลุง นำหน้าชื่อเล่นตัวละคร และขอบฟ้าเล่าความยุ่งยากในชีวิตของลุงเอว่ามีสาเหตุมาจากลูกไม่ช่วยธุรกิจครอบครัว จึงทำให้ลุงเอทำงานหนัก จนผลสุดท้ายลุงเอป่วยหนัก ดังตัวอย่าง

“ลุงเอมีลูก 3 คน ลูกแต่ละคนถูกส่งไปเรียนเมืองนอกกันหมด พี่สาวคนโต พอจบจากเมืองนอกก็มาช่วยงานลุงเอ แต่ช่วยได้ไม่นานก็โกงเงินพ่อของตัวเอง แล้วก็ออกไปทำธุรกิจส่วนตัว ลูกชายคนรองหลังเรียนจบ ก็ขอทำงานอยู่ที่เมืองนอก ทะเลาะกับลุงเอ และไม่ขอกลับบ้านอีกเลย ส่วนลูกชายคนเล็ก หลังจากถูกส่งให้ไปเรียนเมืองนอกหลายปี ก็เอาแต่เที่ยวเตร่ เรียนไม่จบสักที กลับมาก็ไม่สนใจทำงานเลย ลุงเอจึงต้องทำงานด้วยตัวเอง และเครียดกับปัญหาครอบครัว จนสุดท้ายก็มาป่วยหนักแบบนี้” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง, 2558, หน้า 32-34)

3) การสรุปเรื่อง (Resolution) เป็นเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นผลหรือทางออกของความยุ่งยากการสรุปเรื่อง หมายถึง การปิด หรือการสรุปเหตุการณ์ทั้งหมดที่เรื่องดำเนินมาตั้งแต่เปิดเรื่อง นำเรื่อง ปมขัดแย้งของตัวละคร และเมื่อตัวละครพบทางออกของปัญหา ผู้เขียนก็ปิดเรื่อง ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ ผู้กล่าวนำเรื่อง หรือผู้เล่าเรื่องหลักที่ชื่อขอบฟ้า ผู้เขียนใช้เทคนิคการเล่าเรื่องแบบ “ผู้เล่าเรื่องแบบรู้แจ้ง (Omniscient Narrator) ผู้เล่าเรื่องที่เปรียบเสมือนเป็นเทวดา นางฟ้า มีญาณวิเศษที่ล่วงรู้ความคิด ความรู้สึก และรู้จักตัวละครทุกตัวเป็นอย่างดี” (อิรวดี ไตลังคะ, 2543, หน้า 28) ดังจะเห็นได้จากบทสรุปเรื่อง ผู้เขียนใช้คำสรรพนาม “เขา” และ ผู้เขียนบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ดังตัวอย่าง

“เขามองโลกกว้างมากขึ้น รู้จักให้อภัยกับสิ่งต่างๆ รู้จักละ รู้จักปล่อยวาง หมั่นถามตัวเองตัวเองเสมอ ก่อตัดสินใจทำอะไรลงไปทุกครั้ง ว่าสิ่งที่เขากำลังตั้งใจจะทำไปนั้น ทำเพื่อให้ทุกอย่างดีขึ้น หรือทำเพื่อสนองอารมณ์ ความโลภ ความโกรธ ความหลง สนองความพอใจของตัวเอง” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง, 2555, หน้า 148)

6.2 บทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) ตามแนวคิดของฮัลลiday (Halliday, 1994 อ้างถึงใน จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2561, หน้า 68-69) ซึ่งการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของตัวบท (Text) เป็นการวิเคราะห์ความหมายของตัวบทระดับมหัพภาค หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาตัวบทที่สัมพันธ์กับสังคมในระดับมหัพภาคตามแนวคิดของภาษาศาสตร์สังคม

6.2.1 หน้าที่ด้านสื่อความคิด (ideational metafunction) คือ การอธิบายเนื้อหาสาระ ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้ส่งสารโดยตัวบทมีการสะท้อนให้เห็นความคิดของคนใน

สังคมไทยปัจจุบันที่มีการรับความเชื่อจากลัทธิต่างๆ แต่ไม่ได้แก้ปัญหาตามแนวทางหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ดังตัวอย่าง

“ปีขงเป็นคำสอนของศาสนาพุทธเราใช้ใหม่คะ

อ้อ ไม่ใช่หรอกครับ เดียวพี่เต๋อผู้รู้จะบอกให้นะ

ปีขงมาจากความเชื่อของลัทธิเต๋า เกี่ยวข้องกับองค์เทพไท้ส่วย หรือเทพเจ้าผู้คุ้มครองดวงชะตา มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต แล้วหากปีนักษัตรใดปะทะหรือได้รับผลร้ายจากเทพไท้ส่วย จะทำให้ปีนั้นได้รับผลที่ไม่ดี หรือที่เรียกว่าปีขงนั่นเองครับ

ก็แสดงว่าปีขง เป็นความเชื่อของลัทธิเต๋า แต่เรานับถือศาสนาพุทธ ทำไมเราไม่ป้องกันความทุกข์ ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า แต่กลับไปป้องกันความทุกข์ ด้วยการแก้ปีขงตามหลักความเชื่อของลัทธิเต๋าแทนละคะ” (ชัยพัฒน์ ทองคำบรรจง} 2560, หน้า 45-47)

6.2.2 หน้าที่ด้านปฏิสัมพันธ์ (interpersonal metafunction) คือการแสดงความรู้สึกของผู้ส่งสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยตัวบทที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้มีลักษณะร่วมประการหนึ่ง กล่าวคือคือ ตัวละครมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแต่ละวัย เช่น วัยผู้ใหญ่ วัยเด็ก บุคคลแต่ละสถานภาพ เช่น บรรพชิต คฤหัสถ์ ซึ่งเป็นภาพตัวแทนของการแสดงออกของการสื่อสารในวัฒนธรรมไทย ดังตัวอย่าง

“หลวงพ่อกับผมมีคำถามที่อยากให้หลวงพ่อบอกฉันนะครับ ผมรู้สึกว่าคนส่วนใหญ่ถูกพร่ำสอนให้ทุกอย่างเพื่อความร่ำรวย ชื่อเสียง และผลประโยชน์ แล้วก็ทำตามๆ กันมา เชื่อตามๆกันมา ผมอยากทราบว่า คนเราเกิดมาเพื่ออะไรกันแน่ครับ” (ชัยพัฒน์ ทองคำบรรจง, 2558, หน้า 54)

“สวัสดิ์ครับคุณอาทั้งสอง

สวัสดิ์จะขอบฟ้า หนูดีไปเอาดอกบัว ที่เตรียมไว้เลยจ้ะ

นี่คะ ผากราบหลวงพ่อด้วยนะคะ

ได้ครับ” (ชัยพัฒน์ ทองคำบรรจง, 2560, หน้า67)

จากตัวอย่าง มีการใช้ดอกบัว ซึ่งสื่อความหมายประเด็นรหัสวัฒนธรรม (code cultural) หรือสัญลักษณ์ที่วัฒนธรรมไทยวิถีพุทธ

6.2.3 หน้าที่ด้านตัวบท (textual metafunction) คือ การลำดับความในปริจเฉทหรือสาร และการเชื่อมโยงเพื่อสร้างความน่าสนใจ ช่วยให้น่าจดจำกล่าวคือ ข้อความที่มีการขยายความโดยใช้ลำดับความ การใช้คำเชื่อมโยง เช่น คำบุพบท คำสันธาน การใช้อุปลักษณ์ เช่น เปรียบเหมือน เทียนที่ร่อนดับเพื่อเรียบเรียงเนื้อหาสาระให้ผู้รับสารเข้าใจสาระสำคัญ ดังตัวอย่าง

“คนเราที่เกิดมาแล้วก็เปรียบเหมือนเทียนที่ร่อนดับ ไม่รู้อีกนานแค่ไหนกว่าจะได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ภาพภูมิมนุษย์ที่สามารถสร้างความรู้ให้มากขึ้นได้ แต่เมื่อเรามีโอกาสได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ เราก็กลับเอาแต่หลงไปกับตัวตนชั่วคราว ที่เป็นกันชาติต่อชาติเท่านั้น นี่เป็นฉันทน์ของฉันทน์ หลงไปกับการสร้างชื่อเสียงเงินทอง ที่ก็ได้ใช้ได้เพียงชาติต่อชาติอีกเช่นกัน หลงไปกับการ

สร้างบุญบารมีที่หวังให้ตัวเองร่ำรวย พบเจอแต่เรื่องดีๆ ซาดิหน้าเกิดมาสบาย ปัญหาทุกอย่างมันเกิดจากความไม่รู้ เราจึงต้องกลับมาเกิดเพื่อเพิ่มความรู้ ตื่นรู้กันให้ชัดเจนแล้วจะได้ไม่ต้องมาหลงกันอีก” (ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง ก, 2559, หน้า 157)

6.3 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสังฆมัยธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่ามี 3 ด้าน คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะทางสังคม และทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ความขัดแย้ง

6.3.1 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตัวบทที่ในการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ คือ วิชิตตัวละคร ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1)ตัวละครที่มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นตัวละครที่มีชุดความคิดเติบโต (growth mindset)โดยผู้เล่าเรื่องนำเสนอให้เห็นความคิดของตัวละครที่ใช้เหตุผล แยกแยะความคิดเห็น กลั่นกรองนำหนักเหตุผลและความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องหนึ่งๆ 2)ตัวละครที่ขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นตัวละครที่มีชุดความคิดจำกัด (fixed mindset) คือ ตัวละครที่จำกัดการใช้เหตุผล พินิจวิเคราะห์ ขาดการแยกแยะความคิดเห็น และยอมรับความคิดที่ทันตามกระแสสังคมไทยในปัจจุบัน เช่น ความเชื่อเรื่องปีชง

6.3.2 ทักษะทางสังคม

ตัวละครในหนังสือธรรมะประยุกต์สะท้อนให้เห็นทักษะทางสังคมในการอยู่ร่วมกัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ตลอดจนสถาบันศาสนาที่มีหลักธรรมทางพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ กล่าวคือ เมื่อตัวละครประสบปัญหา เช่น ขอบฟ้า เป็นตัวละครที่มีชุดความคิดเติบโต (growth mindset) มีแนวทางการแก้ไขปัญหาตามหลักธรรมพุทธศาสนา เป็นต้น

6.3.3 ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ความขัดแย้ง

ตัวละครในหนังสือธรรมะประยุกต์สะท้อนให้เห็นทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ความขัดแย้งกล่าวคือ ตัวละครที่มีชุดความคิดจำกัด (fixed mindset) เช่น บอส เต๋อ มีการใช้ภาษาที่ขาดการประนีประนอมความคิดเห็น ขาดการใช้ความคิดเชิงเหตุผล เพื่อขจัดปัญหาความขัดแย้ง ส่งผลให้สถานการณ์ปัญหาในชีวิตเลวร้ายลง ซึ่งแตกต่างกับตัวละครที่มีชุดความคิดเติบโต (growth mindset) เช่น ขอบฟ้า มีการใช้ภาษาที่ประนีประนอมความคิดเห็น และการใช้ความคิดเชิงเหตุผล และทำให้สถานการณ์ปัญหาในชีวิตดีขึ้น

7. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสงฆ์ธรรมะตามแนวคิด Growth Mindset เพื่อประยุกต์ใช้กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

7.1 กลวิธีทางภาษา ด้านการใช้อุปลักษณ์มีการใช้อุปลักษณ์ธรรมะ คือ ธรรมชาติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริมา เชียงเขาวัว(2556) เรื่อง “อุปลักษณ์เกี่ยวกับธรรมะในปาฐกถาธรรมของพุทธทาสภิกขุ” โดยความแตกต่างของตัวบทระหว่างการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวบทประเภทธรรมะประยุกต์ แต่แสดงให้เห็นโน้ตทัศน์ร่วมในการใช้อุปลักษณ์ว่าธรรมชาติเป็นสิ่งที่อยู่ในวิถีชีวิตของคนไทย ดังนั้น การเลือกใช้อุปลักษณ์ ธรรมะ คือ ธรรมชาติ จึงเป็นการสื่อสารธรรมะที่ร่วมสมัยทั้งในตัวบทประเภทธรรมะประยุกต์และปาฐกถาธรรม ส่วนการใช้อุปลักษณ์ชีวิต คือ สิ่งที่ไม่คงทน ชีวิต คือ แสงเทียน/แสงตะเกียง ชีวิต คือ ต้นไม้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยภรณ์ อบแพทย (2552) เรื่อง “อุปลักษณ์เกี่ยวกับชีวิตในหนังสือธรรมะ” ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวทำให้เข้าใจชีวิตในด้านต่างๆ และมุมมองที่มนุษย์ที่ต่อชีวิตผ่านการเลือกใช้อุปลักษณ์ในการสื่อสาร

7.2 กลวิธีทางภาษา ด้านการใช้ประโยคบอกเล่าแสดงความสัมพันธ์แบบเหตุผลสอดคล้องกับจันจิรา จุลาภา (2552, หน้า 5)กล่าวว่า “ภาษาสารคดีนั้นร้อยเรียงด้วยถ้อยคำ ประกอบเป็นประโยค ประโยคเหล่านั้นใช้สื่อความหมายไปยังผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญ การใช้ประโยคสำหรับสารคดีศาสนาส่วนใหญ่ใช้ประโยคบอกเล่า เนื่องจากประโยคบอกเล่าที่ผู้ส่งสารเล่าเรื่องราวต่างๆไปยังผู้อ่านได้รับทราบ กล่าวคือ สารคดีมุ่งเสนอสาระความรู้ ประโยคบอกเล่าก็มุ่งให้สาระความรู้เช่นกัน” ซึ่งการใช้ภาษาในหนังสือธรรมะประยุกต์จัดตัดเป็นภาษาสารคดีประเภทหนึ่ง

7.3 แนวคิด Growth Mindset เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา 2 ด้าน คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะทางสังคม และทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ความขัดแย้งสอดคล้องกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถทางการสื่อสาร (The Qualities of Competent Communication) ของ Rosenfeld & Berko (อ้างถึงใน ธวัชชัย ดวงไทย, หน้า 20) มีลักษณะด้านการปรับตัวในแต่ละสถานการณ์การสื่อสาร ดังนี้ทักษะความยืดหยุ่น (Flexibility Skills) ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) การสื่อสารตามบทบาทของตนเอง (Role Talking) การแก้ไขปัญหา (Problem Solving)

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การดำเนินงานวิจัยร่วมระหว่างต่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่พึงตระหนัก เพราะทำให้ผู้วิจัยได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

ควรวิเคราะห์เนื้อหา ก่อนจัดกิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี ที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้แนวคิดสหวิทยาการด้านการรับรู้ของผู้เรียนในสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความรู้เท่าทันสื่อ

9. เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. (2554). **สื่อเก่า สื่อใหม่ ใจเชื่อมร้อย**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะ. (2558). **รายงานผลการวิจัยการศึกษา พฤติกรรมการอ่านและซื้อหนังสือของคนไทย**. กรุงเทพฯ : สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จัดทำหนังสือแห่งประเทศไทย.

จันจิรา จุลาภา. (2552). **การวิเคราะห์นโยบายคอบอกเล่าเชิงวิจันปฏิบัติศาสตร์และรูปแบบการ หนังสือธรรมะ : กรณีศึกษางานเขียนชุดธรรมะประยุกต์สำหรับคนรุ่นใหม่ของว.วชิรเมธี**. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2561). **การวิเคราะห์ข้อความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชัยวัฒน์ ทองคำบรรจง. (2555). **สงสัยมัย? ธรรมะธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : แอสมีเดีย จำกัด.

_____. (2558). **สงสัยมัย? ธรรมะ ฉบับความปกติ**. กรุงเทพฯ : แอสมีเดีย จำกัด.

_____. (ก)(2559). **ไม่ลืมใจมัย ว่าเกิดมาทำไม?**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

_____. (ข)(2559). **สงสัยมัย? ธรรมะพุทธทาส ฉบับพูดให้น้อยนั่นแหละดี**. กรุงเทพฯ : แอสมีเดีย จำกัด.

_____. (2560). **สงสัยมัย? ธรรมะฉบับรู้ทุกอย่าง ยกเว้นตัวเอง**. กรุงเทพฯ : แอสมีเดีย จำกัด.

ธวัชชัย ดวงไทย. (2556). **กระบวนการสื่อสารเพื่อการเผยแผ่ธรรมะของพระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี)**. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). **วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์ : แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่งาน วิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิยภรณ์ ออบแพทย์. (2552). **อุปถัมภ์เกี่ยวกับชีวิตในหนังสือธรรมะ**. ปริญญาอักษรศาสตรมหา บัณฑิต สาขาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มิลินทรา กวินกมลโรจน์. (2557). การวิจัยและพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่
การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา.
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รีนฤทัย สัจจพันธ์. (2544). สารคดี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2537). วจนะวิเคราะห์ : การวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ. นครปฐม : สถาบัน
ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สิริมา เชียงเขาวัว. (2556). อุปลักษณ์เกี่ยวกับธรรมะในปาฐกถาธรรมของพุทธทาสภิกขุ. ปริญญา
อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิราวดี ไตลังคะ. (2543). ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

10. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือธรรมะประยุกต์ชุดสังฆมัยธรรมะตาม
แนวคิด Growth Mindset เพื่อประยุกต์ใช้กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพการ
เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี” เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “รูปแบบกิจกรรมพบ
อาจารย์ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามแนวคิด
Growth Mindset” ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนทุนวิจัยจากโรงเรียนสามัคคีปริยัติธรรม วัดสุทัศน์
จำนวน 25,000 บาท ประจำปี 2561 และ ดร.สฤติย์ ภาคมฤค มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษางานวิจัยคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณหน่วยงานที่สนับสนุนทุนวิจัยมา
ณ โอกาสนี้